

Vertelt aan mijn vader...

door: P. Fuzier

“Vertelt dan aan mijn vader al de heerlijkheid die ik in Egypte bezit, en alles wat gij gezien hebt”.

Genesis 45:13

Jozef als beeld van Christus

Jozef werd door zijn broers gehaat, omdat hij de geliefde zoon van de vader was. Hij is in dit opzicht een treffend type van Christus in het Oude Testament. Zoals Christus bereidwillig was naar deze wereld gezonden te worden en tegen Zijn Vader verklaarde: *“Zie, Ik kom om uw wil te doen”* (Hebr. 10:9), was ook Jozef bereid om naar zijn broers te gaan en heeft hij gezegd: *“Hier ben ik”* (Gen. 37:13). Zoals Christus door de Zijnen werd veracht en verworpen, werd Jozef door zijn broers voor twintig zilverstukken verkocht aan de Ismaëlieten. De Heer werd voor dertig zilverlingen verkocht, *“een heerlijke prijs waarop Ik hunnerzijds geschat ben”* (Matt. 26:15; 27:3-10; Zach. 11:12-13).

Net zoals de mensen ten opzichte van Christus, dachten de broers van Jozef op die manier van hem af te zijn. Ze hoorden ongeveer twintig jaar niets meer van hem en waren in de veronderstelling dat hij dood was (Gen. 44:20). Maar de omstandigheden werden door God zodanig geleid, dat de broers in de tegenwoordigheid van Jozef werden gebracht. In beeld zien we hierin Christus, gestorven en opgestaan. Toch moest, voordat Jozef zich aan zijn broers bekend kon maken, eerst aan hun geweten gewerkt worden. Ze moesten hun zonde oprecht belijden. De feiten in Genesis 42-44 laten de wijsheid zien waarmee Jozef in dit opzicht heeft gehandeld. Als zijn broers in het licht worden gebracht, verklaren zij: *“Wat zullen wij tot mijn heer zeggen, wat zullen wij spreken, en waarmee zullen wij ons rechtvaardigen? God heeft de schuld uwer knechten aan het licht gebracht”* (Gen. 44:16).

Toen kon Jozef zich aan hen bekend maken, en dat wordt verteld in het ontroerende toneel van hoofdstuk 45. *“En Jozef zei tot zijn broeders: Ik ben Jozef; leeft mijn vader nog?”* (Gen. 45:3). Deze verzen doen denken aan de dag dat het herstelde overblijfsel zijn ogen zal opslaan en Hem zal zien die deze tijd profetisch heeft aangekondigd: *“En zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben”* (Zach. 12:10 SV).

Zo kunnen we als gemeente de volgende toepassing maken. Wanneer we rondom de Heer vergaderd zijn,

horen we Hem zeggen: ‘Komt toch naderbij. Ik ben Jezus!’ De broers van Jozef werden immers uitgenodigd: *“Komt toch naderbij”* (vs. 4). Zo worden wij ook gevraagd *naderbij* te komen. Toen de broers dat deden, zei Jozef: *“Ik ben uw broeder Jozef, die gij naar Egypte verkocht hebt”* (vs. 4). Hij zei hetzelfde als in vers 3, maar voegde eraan toe: *“uw broeder”*. Wat een rijke inhoud krijgt het samenkomen als de verlost en zich scharen om Hem, die Zich niet schaamt ons Zijn *broeders* te noemen (Hebr. 2:11). Toch is er in type ook de gedachtenis aan de dood van Christus en onze schuld in verband daarmee: *“(…) die gij naar Egypte verkocht hebt”*.

Maar tegelijk spreekt ook de genade. Want er is genade voor hen die hun zonden hebben beleden: *“Maar weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij voor u uit gezonden”* (vs. 5). Zoals er de kant is van onze verantwoordelijkheid, is er ook de kant van *God*. Christus is aan het kruis genageld en gedood door de hand van wettelozen, maar Hij is tevens door de bepaalde raad en voorkennis van God overgegeven (Hand. 2:23). De dood van Christus was nodig om de raadsbesluiten van God te vervullen. Jozef moest naar Egypte verkocht worden om zijn familie in het leven te behouden (vs. 7).

Wat een groot aantal geredden heeft Jozef *in het leven behouden* om hun voortbestaan op aarde te garanderen! Maar nog groter is de verlossing waardoor wij het *eeuwige leven* hebben ontvangen. Dit is de vrucht van het verzoeningswerk van Christus! Jozefs optreden was noodzakelijk om een groot aantal mensen in leven te houden. Aan de andere kant heeft hij zodanig gehandeld dat er bij zijn broers een werk plaatsvond in hart en geweten. Hierdoor werden zij tot belijdenis van zonde gebracht, opdat ze in volle vrijheid van de relatie met hun redder konden genieten.

Dit is een illustratie van het tweeledige werk dat Christus *voor ons* op het kruis en daarna *in ons* door de Heilige Geest heeft verricht. Als gelovigen die opnieuw geboren zijn, kunnen we genieten van de resultaten van Zijn verzoeningswerk en van de blijde gemeenschap met Hem. Voortaan vormen we *één* familie van aanbidders, die in staat zijn gesteld de Vader te aanbidden in geest en waarheid (Joh. 4:23-

24). Zouden we – door de kracht van de Heilige Geest – iets anders kunnen voorstellen aan de Vader dan de heerlijke Persoon van Zijn geliefde Zoon? Christus stemt Zelf in met deze lof in Zijn Gemeente: *“Ik zal uw naam aan mijn broeders verkondigen, in het midden van de gemeente zal Ik U lofzingen”* (Hebr. 2:12). Hij leidt ons in de aanbidding van de Vader en Hij toont ons hoe we Hem kunnen prijzen op een Hem welgevallige wijze. We zien dat hier in type in de woorden van Jozef: *“Vertelt dan aan mijn vader al de heerlijkheid die ik in Egypte bezit”* (vs. 13).

Aspecten van Christus' heerlijkheid

Als we 'al de heerlijkheid' in verbinding brengen met de Heer Jezus, dan denken we aan:

1. De heerlijkheid die Hij bij de Vader had voordat de wereld was (Joh. 17:5);
2. Zijn heerlijkheid als Schepper van alle dingen, de Eerstgeborene van de hele schepping (Kol. 1:15-17);
3. Zijn heerlijkheid als Degene die alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht (Hebr. 1:3);
4. Zijn heerlijkheid in Zijn ontleding en daarna in Zijn vernedering tot in de kruisdood (Fil. 2:6-8);
5. Zijn heerlijkheid in de nederige kribbe van Betlehem (Luc. 2:13-14);
6. Zijn heerlijkheid als de volmaakte Mens, die de wil van de Vader volkomen heeft volbracht – de Vader opende de hemel boven Hem geopend en verklaarde: *“Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen gevonden heb, hoort Hem”* (Matt. 17:5);
7. de heerlijkheid van de Mens Christus Jezus, die aan het eind van Zijn weg op aarde kon zeggen tot de Vader: *“Ik heb U verheerlijkt op de aarde”* (Joh. 17:4);
8. de heerlijkheid die op het kruis geschitterd heeft te midden van de duisternis en de schande: *“Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt”* (Joh. 13:31);
9. de heerlijkheid waarmee Hij na het volbrachte werk gekroond is *“aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge”* (Joh. 13:32; Hebr. 2:9; 1 Petr. 1:21);
10. de heerlijkheid die Hij met ons wil delen (Joh. 17:22);
11. de heerlijkheid die Hij in de toekomst als de Koning van Israël zal bezitten en die Hij als de Zoon des mensen zal uitoefenen in Zijn heerschappij over alle dingen (vgl. Ps. 8);

12. de eeuwige heerlijkheid van de Zoon van God, die wij tot in eeuwigheid zullen aanschouwen en bewonderen (Joh. 17:24).

Het koperen en het gouden altaar

Als we als christenen in de tegenwoordigheid van God komen en rondom de Heer vergaderd zijn om te aanbidden, dan gaat het niet alleen om ons grote heil. Op het *koperen* altaar – een beeld van het kruis van Christus – moest het brandoffer *helemaal* geofferd worden, het *vet* van het vredeoffer en zelfs dat van het zondoffer (Lev. 1:9; 3:3-5; 4:8-10). Op het *gouden* altaar werd het reukwerk geofferd (Ex. 30:1). Het reukwerk is een beeld van wat Christus is in Zijn voorspraak en in Zijn volmaaktheden. Het heilig reukwerk was tot een liefelijke reuk voor God. In het spijsoffer met de erbij behorende wierook (Lev. 2:2), zien we het offer van de Heer op het kruis. Het spreekt van Christus, het volmaakte spijsoffer en brandoffer en de volmaakte offerande voor de zonde. Als de gemeente samenkomt voor de eredienst, dan is haar aanbidding te vergelijken met het reukwerk dat werd aangestoken op het gouden altaar.

Het vuur op het koperen altaar was aangestoken vanuit de hemel: *“En er ging vuur uit van de HERE”* (Lev. 9:24). Het vuur voor het gouden altaar waarop het reukwerk werd ontstoken, werd van het koperen altaar genomen. Pas nadat het slachtoffer verteerd was op het koperen altaar, kon het reukwerk van het gouden altaar tot God opstijgen. Toen Christus Zichzelf had geofferd als een volmaakte offerande, kon het reukwerk van de aanbidding tot God opstijgen. Om het welriekend reukwerk op het gouden altaar te ontsteken, moeten we bedenken wat er gebeurd is op het koperen altaar. Zo zullen we in eredienst gewoonlijk beginnen met het koperen altaar, om daarna naar het gouden altaar over te gaan. We moeten echter de Heilige Geest alle vrijheid geven om de lof van de gemeente te leiden.

Over het gouden altaar wordt gezegd: *“Gij zult daarop geen vreemd reukwerk brengen noch brandoffer noch spijsoffer, ook een plengoffer zult gij er niet op plengen”* (Ex. 30:9). Het reukwerk – de liefelijke reuk van Christus voor God – stelt ons Zijn Persoon Zelf voor. De verschillende offers laten zien wat Christus heeft gedaan *buiten het heiligdom*. Dat laat ons zien waarom op het gouden altaar geen brandoffer, spijsoffer of plengoffer mocht worden geofferd. Toch zijn deze dingen nauw met elkaar verbonden. Het volmaakte leven is het leven van Christus. De volmaakte offerande is het offer van Christus. Deze Persoon was nodig om zo'n leven te leven en zo'n offer te brengen.

Tot de Vader spreken

Het reukwerk was *“een mengsel, zoals een zalfbereider bereidt, gezouten, zuiver, heilig”* (Ex. 30:34-38). Dit werd aan de HERE gewijd. Alleen God kan de

volmaaktheid en heerlijkheid van Christus ten volle waarderen. Maar Hij wil dat we – geleid door de Heilige Geest – in Zijn tegenwoordigheid komen om er met Hem over te spreken. Er is niets aangenamer voor Zijn hart dan de Persoon van Zijn geliefde Zoon. Het spijsoffer is een beeld van het volmaakte leven van Christus. Het brandoffer is een beeld van Christus in Zijn volmaakte toewijding aan Zijn God en Vader, om Hem te verheerlijken in de dood. Laten we dat betrekken in ons spreken met God. Maar laten we ook tot Hem spreken over de Persoon van Christus Zelf, die zo'n leven leefde en zo'n dood heeft ondergaan. Dat is eredienst in haar hoogste vorm.

Laten we ervoor zorgen dat onze harten voldoende bezig zijn met Christus Zelf en door Hem gevoed worden – met Zijn schoonheden en Zijn heerlijkheden, opdat we nooit vergeten wat het kostbaarste is voor het hart van de Vader. Dat is de lofprijzing van de Gemeente, die Christus aan de Vader voorstelt. Laten we bovenal denken aan wat Christus voor God is geweest in Zijn leven en in Zijn sterven, aan dat wat Hij voor Hem is geweest en eeuwig voor Hem zal zijn in Zijn heerlijke Persoon. Op die manier is het mogelijk om te naderen tot het heilige der heiligen, waar het gouden altaar staat om er reukwerk op te doen. Laten we nadenken over dit woord van de ware en goddelijke Jozef: *Vertelt dan aan Mijn Vader al de heerlijkheid die Ik bezit.*

Oorsprong: *Le Messager Evangélique* 1969-312

Titel: *Vous raconterez à mon père...*

Oude Sporen 2008